

СИМБОЛИ НА ДРЖАВАТА, ЗНАМЕТО "ЕЛАТЕ БРАКА ПОД БАЈРАКОТ НА АВТОНОМНА МАКЕДОНИЈА", КРУШЕВСКИ МАНИФЕСТ

Со Предлог-законот за употреба на знамињата на заедниците, се разбира, според Рамковниот договор, Владата го става македонскиот народ, нас обичните луѓе - граѓаните, пред дилемата:

- Дали не го слушнала (!?) или, пак, воопшто не го разбрала (!?), повикот на Илинденците во Манифестот на Крушевската република, односно дали Владата ја смета Македонија за самостојна, суверена држава со свои државни симболи и знаме или, пак,

- Македонија е општество на збир на племенски, општествени заедници, иманентно на првобитната заедница (бидејќи од комунистичкото општество се откажавме и го анатемисавме - го оставивме за некоја многу далечна иднина!), во кое не постои држава!? А, познато е дека државата како институција настанала врз основа на договор на луѓето, дотогаш слободни поединци, кои се здружиле поради заедничка корист, и си одредила свои државни симболи со кои се претставува во меѓународната заедница.

- Затоа, обичниот човек, народот на Република Македонија, поставува прашање до сите релевантни фактори во државата и во меѓународната заедница, особено до актерите, учесниците, потписниците, олеснувачите и сега до имплементаторите на Рамковниот договор.

Што претставува знаме и која е неговата употреба?

Познато е дека на почетокот, во својата појавна форма, знамето е средство за давање сигнали, оптички знаци, подоцна знамето е во употреба само во војската и за време на војна, со текот на времето и денес, знамето станува и е симбол на државата и на народот, заедно со химната и со грбот.

По осамостојувањето на Република Македонија и воведувањето на плурализмот, со консензус на сите граѓани во државата, беа прифатени и вградени во Уставот основните конститутивни и правни поставки на државотворност од двата Илиндена, се разбира, и државните симболи, со што Македонците го почнаа третиот Илинден.

Основните поставки на Манифестот на Крушевската република, еднаквост, правда и слобода, македонските Албанци ги прифатија (изгледа селективно!), и влегоа во сите институции на власта и на државата, и повеќе од рамноправно во неа партиципираат и денес. Ги добија сите концесии и за сè, ослободени од надзор! Но, за жал (и за срам), до денес, меѓу другото, не (можеа, сакаа) го слушнаа и не го разбраа повикот на крушевските Илинденци: "Елате браќа под бајракот на автономна Македонија!"

Манифестот со повикот е завет (тестамент), кој Илин-

денците им го оставија на своите потомци. Засекогаш го врежаа и го вкоренија во духот на македонскиот народ.

Еве, доказ за тоа: Илинден, 2003 година, Сто години од Илинден 1903 година, јубилејна прослава. Крушево, први август вечерта спроти Илинден. Месноста "Гумење", истото место каде што пред сто години беше прогласена првата република на Балканот, со сите институции на државотворност и под бајракот, знамето на автономна Македонија. Се чита Манифестот. Се слуша повикот на Илинденците-сите, без разлика на вера и јазик, да застанеме под бајракот на Македонија. Според Рамковниот договор, почнува истата прокламација да се чита и на албански, веднаш грмотевници и свирежи го прекинуваат читањето... Од левата страна на Вардар во Скопје, во кризните региони (поранешни!?) итн. Како и пред тоа, така и денес, на денот на деновите се вееше туѓо знаме. Затоа, тоа не беше обичен протест. Тоа беше протест на грмотевица, култ на Божјата волја. Тоа беше духот на Илинден, со резонантна сила на сто Илиндени, во придружба, секогаш на Свети Илија "Громовникот".

Во тој контекст, Предлог-законот за употреба на знамињата е во согласност со зацртаната потреба за повторно посегнување за поистоветување и препознавање на

Албанците и во државните симболи на земјата заедно со усвоениот Закон за децентрализација, тоа е доградба на етноцентричен модел на барање на етнички колективни права, поврзани со територија и гол симболизам на етно дискурсот!?

Тука ќе додадеме дека Албанците ептен се занесоа во остварувањето на своите барања, а сега (со Рамковниот договор) земања. Даут Даути: Албанците не бараат ништо повеќе, тие си го земаат тоа што им припаѓа. При тоа, "забораваат" дека во Македонија живеат и припадници на други заедници, а државните симболи ги изразуваат особеностите и историјата на државата, а не на секоја заедница поединечно.

Никаде, ниту во една демократска земја (сите помалку или повеќе се мултиетнички), од меѓународната заедница ниту имало, ниту ќе има идеја за етнички коктел на државни симболи. Доказ: жителите на САД (од разни националности) сè уште не се идентификувале со знамето на САД; жителите на Швајцарија се Швајцарци, не се идентификувале како Германци, Французи, Италијанци. Ставот на обичниот човек, граѓанин на Америка, кој подолго време живее и работи во Македонија, Џејсон Мико, како и сите негови ставови на независен аналитичар, писател и консултант, се не само

блиски, туку се и идентични со ставовите на обичните граѓани на Република Македонија.

Еве го неговиот став за знамето:

"Во член 7.1 од охридскиот Рамковен договор пишува: Во врска со симболите, до симболот на Р Македонија, локалните власти можат пред зградите на локалната самоуправа да истакнат симболи, кои го означуваат идентитетот на заедниците, кои се мнозинство во општината, во согласност со меѓународните правила и прописи". Ова секако значи дека меѓународните правила мора да се почитуваат, што значи дека националните симболи првенствено означуваат држави, а дури потоа народи", додава тој.

"Ако некои политичари инсистираат на употребата на

знамето на Република Албанија пред државните институции, треба да одат таму каде што се користи знамето на Р Албанија..., на пример, во Р Албанија.

Во меѓувреме, треба да се фатат за работа и да го признаат и да го почитуваат знамето на Република Македонија". ("Време", 6 јули 2004 г.)

Еве го неговиот став по втор пат:

"Шест знамиња над Македонија", ("Време", 7 јуни 2005 г.);

"Не може две држави да имаат сопственост и превласт врз една атериторија без кавга и војна, а до тоа ќе дојде ако се дозволи двоглавиот орел на Република Албанија да се вее пред општините и другите државни објекти".

Да заклучиме: одговорот на прашањето што претста-

вува знаме и која е неговата употреба, за обичниот човек - граѓаните на Македонија, Европа, САД, е кристално јасен. Но, за избраниците на народот во трите столба на власт, особено, за извршната и за законодавната власт, со Предлог-законот, задржувањето на појавната форма на употреба на знамето во Македонија, туѓо знаме - средство за давање сигнали... е крајно депласирано. Тие сигнали ги слушаме и ги гледаме веќе 15 години.

Денес, кога власта и политичарите се длабоко загли-

бени во реализацијата во насока на сите тие сигнали, треба да се сфати дека овој народ не е мутав за да биде и натаму замајуван. Треба отворено да му се каже која е крајната цел (иако таа е очевидна), за да може народот конкретно да даде одговор, како тој што знае и уме...

Васил Томовски,
Скопје

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

НЕДЕЛНИКОТ "МАКЕДОНСКО СОНЦЕ" И ИЗДАВАЧКАТА КУЌА "ТАБЕРНАКУЛ" ВО ЗАЕДНИЧКА АКЦИЈА! МАКЕДОНСКИ КЛУБОВИ И ЦРКОВНИ ЗАЕДНИЦИ ОД ДИЈАСПОРАТА, ОСНОВНИ И СРЕДНИ УЧИЛИШТА ОД РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ИСПРАТЕТЕ НИ ВАШИ НЕСЕКОЈДНЕВНИ И ИНТЕРЕСНИ НАПИСИ ЗА СВОИТЕ АКТИВНОСТИ, ПРОЕКТИ, ПОСТИГНУВАЊА И СЛИЧНО. ЌЕ ИМАТЕ МОЖНОСТ ТОКМУ ВИЕ ДА ДОБИЕТЕ КОМПЛЕТ КНИГИ ОД "ТАБЕРНАКУЛ", КОИ ЕДНАШ МЕСЕЧНО ЌЕ ИМ СЕ ДОДЕЛУВААТ НА НАЈУСПЕШНИТЕ, НАЈДОБРИТЕ И НАЈВРЕДНИТЕ. ЗА ВАШИТЕ АКТИВНОСТИ ИНФОРМИРАЈТЕ НЕ ПО ЕЛЕКТРОНСКИ ПАТ ИЛИ ПО ПОШТА! УЛ. "ЛЕНИНОВА" БР. 87, 1000 СКОПЈЕ REDAKCIJA@MAKEDONSKOSONCE.COM

УЧЕБНИЦИ

Од 1956 година Табернакул започнува со издавање учебници за основно, а потоа и за средно образование. Со изборот на авторските тимови, нивниот пристап и со новинот графички дизајн, Табернакул се обидува да воспостави нови, повисоки стандарди во македонското учебничарство.

ТАБЕРНАКУЛ

31 15 329; 31 27 073
книжарница 31 33 058

contact@tabernakul.com.mk
www.tabernakul.com.mk

